

Сабр ахлоқи бузургаст

[Тоҷикӣ – Tajiki – طاجيکيۃ]

Нависанда: Абдурахмони. А

2014 - 1435

IslamHouse.com

الصبر خلق عظيم

«باللغة الطاجيكية»

تأليف: عبد الرحمن . ا.

2014 - 1435

IslamHouse.com

Сабр ахлоқи бузургаст

Сабр дар шарият маънои нигоҳ доштани нафс дар анҷом додани коре ё дури чустан аз коре барои ба даст овардани ризогии Аллоҳ таъолоро дорад.

Коре аст, ки анҷом доданаш мушкил аст, аммо дар анҷом доданаш розигии Аллоҳ таъоло ба даст меояд. Пас инсони мусалмон барои ба даст овардани ризогии Парвардигораш дар анҷом додани он сабр мекунад, ба монанди рӯзадори, ки албатта инсони рӯзадор гурусна ва ташна мешавад ва муштоқи обу хурок аст, аммо барои ба даст овардани ризогии Аллоҳ таъоло нафси худро аз обу хурок нигоҳ медорад,

Ин сабр дар анҷом додани коре барои ризогии Аллоҳ таъоло аст.

Инчунин коре аст, ки нафси инсон талабгори анҷом додани он аст, дар ҳоле ки Аллоҳ таъоло бандагонашро аз он манъ карда аст. Пас инсони мусалмон хоҳиши нафсашро, ки дар анҷом додани он кор аст, барои ба даст овардани ризогии

Парвардигораш нигоҳ медорад ва аз анҷом додани он кор хуздори мекунад,

Ин сабр дар тарк кардани коре барои ризогии Аллоҳ таъоло аст.

Аллоҳ таъоло бандагони сабр кунандаашро подошҳои зиёде ваъда дода мефармояд:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا﴾ [ال عمران: ٢٠٠]

“Эй касоне, ки имон овардаед, сабр кунед ва пойдорӣ ва истиқомат намоед”.

Сураи Оли Имрон 200

Дар ояти дигаре Аллоҳ таъоло мефармояд:

﴿إِنَّمَا يُوفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ [الزمر: ١٠]

“Ҳамоно музди (савобу ачри) сабр кунандагон бешумор дода мешавад”.

Сураи Зумар 10

Инчунин дар бораи касоне, ки дар муқобили дигарон сабр мекунад ва аз гуноҳони дигарон мегузаранд мефармояд:

﴿وَلَمَن صَبَرَ وَعَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنَ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾﴾ [الشورى: ٤٣]

“Ҳароина он ки сабр кунад ва биёмурзад, ҳамоно ин кор аз ҷумлаи корҳои мақсуд аст”.

Сураи Шура 43

Аллоҳ таъоло дар ояти дигаре муҳаббаташро нисбати сабр кунандагон иброз намуда мефармояд:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾﴾

[البقرة: ١٥٣]

“Эй касоне, ки имон овардаед ёри бичӯед (аз Аллоҳ таъоло) ба сабру намоз, ки ҳамоно Аллоҳ таъоло бо сабр кунандагон аст”.

Сураи Бақара 153

Аллоҳ таъоло бандагонашро дар ин дунё ба мусибатҳои гуногун гирифта мекунад то инки

сабркунандагон аз бесаброн дар роҳи Аллоҳ таъоло маълум шаванд. Чуноне мефармояд:

﴿وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ﴾ [محمد: ٣١]

“Ҳароина шуморо озмоиш мекунем, то муҷоҳидон ва сабр кунандгони шуморо бидонем”.

Сураи Муҳаммад 31

Инчунин мефармояд:

﴿وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ
وَالْقَمَرَاتِ وَيَبْتَلِيَنَّكُمُ اللَّهُ﴾ [البقرة: ١٥٥]

“Ҳамоно шуморо ба чизе аз тарс ва гуруснаги ва камии молҳо ва ҷонҳо ва меваҳо озмоиш мекунем ва башорат бидеҳ сабркунандагонро”.

Сураи Бақара 155

Сабр яке аз бузургтарин ахлоқи Паёмбарони Худо ва дӯстону бандгони Аллоҳ таъоло мебошад, чун агар ба зиндагиномаи онҳо нигоҳ кунем мебинем ки ба мусибатҳои зиёде рӯбару мешуданд, Ва ба азобҳои гуногун аз ҷониби душманонашон гирифтор

мешуданд, аммо бо сабру таҳаммулашон Аллоҳ таъоло онҳоро дар муқобили душманонашон пирӯз гардонда ва соҳиби иззату шарафашон мегардонд. Чун ваъдаи Аллоҳ таъолост, ки касе барои ба даст овардани ризогии ӯ сабр кунад ӯро муваффақ гардонида ва роҳи сабрро барояш осон мегардонад.

АбуСаъиди Худри (р) ки яке аз асҳоби бузурги Паёмбари Худо буд, дар ҳадисе аз Паёмбари Худо ривоят мекунад ки фармуд:

عن أبي سعيد سعد بن مالك بن سنان الخديري - رضي الله عنهما - : أن أناسا من الأنصار سألوا رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فأعطاهم، ثم سألوهم فأعطاهم، حتى نفذ ما عنده، فقال لهم حين أنفق كل شيء بيده: "ما يكن عندي من خير فلن أدخره عنكم، ومن يستعفف يعفه الله، ومن يستغن يغنه الله، ومن يتصبر يصبره الله، وما أعطي أحد عطاء خيرا وأوسع من الصبر" متفق عليه

Аз Абусаъиди Худри (р.з) ривоят аст, ки гурӯҳе аз ансор аз Паёмбари Худо чизе дархост карданд, Паёмбари Худо ҳоҷаташонро барояшон дод, боз суол намуданд, боз ҳоҷаташонро бароварданд, то ин ки ҳамаи он чи ки наздашон буд тамом шуд, баъд аз инки ҳамаи ончики ки дар дасташон буд барояшон доданд фармуд: Агар моле дар дастам бошад онро аз

шумо дарег намекунам ва касе ки суол накунад Аллоҳ таъоло ӯро афиф мегардонад ва касе ки худашро бениёз нишон бидиҳад Аллоҳ таъоло ӯро доро ва бениёз мегардонад ва ҳаркас ки худро ба сабр водорад Аллоҳ таъоло ба вай тавфиқи сабр медиҳад ва барои ҳечкас бахшиш ва атое беҳтар ва васеътар аз сабр дода нашудааст".

Муттафақун алайҳи

Дар ҳадиси дигаре Паёмбари Худо дар бораи мусалмони бо имон мефармояд:

عن أبي يحيى صهيب بن سنان - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم -: "عجبا لأمر المؤمن إن أمره كله خير، وليس ذلك لأحد إلا للمؤمن: إن أصابته سراء شكر فكان خيرا له، وإن أصابته ضراء صبر فكان خيرا له" رواه مسلم.

Аз Суҳайб писари Синон ривоят аст, ки Паёмбари Худо фармуд: “Кори мусалмон инсонро ба тааҷҷуб вомедорад, зеро ҳамаи кораш барои ӯ хайр аст ва ин амр барои ҳеч кас, ҷуз мусалмон муяссар нест. Агар ба вай фарохи ва осони руй диҳад, шукр кунад ва ин барояш хайр аст ва агар ба ӯ мушкили пеш ояд, сабр кунад, ки ин ҳам барояш хайр аст”. (Муслим)

Аз меҳрубони Аллоҳ таъоло барои бандагони дӯстдоштааш ин аст, ки онҳоро ба мушкилоте рубару мегардонад то инки сабр кунанд ва соҳиби аҷру савоб ва ҷаннати Парвардигорашон гарданд, дар ҳадисе Паёмбари Худо мефармояд:

عن أبي سعيد وأبي هريرة - رضي الله عنهما - عن النبي - صلى الله عليه وسلم - قال: "ما يصيب المسلم من نصب ولا وصب ولا هم ولا حزن ولا أذى ولا غم، حتى الشوكة يشاكها إلا كفر الله بها من خطاياها" متفق عليه

Аз Абусаъид ва Абухурайра (р.з) ривоят шуда ки Паёмбари Худо фармуд: “Ҳеч хастаги ва касали, ва ғаму андуҳ ва озору шиканча ба мусалмон намерасад, ҳатто хоре ки ба пояш мезанад магар инки аллоҳ таъоло дар баробари он гуноҳонашро мебахшад”. (Муттафақун алайҳи)

Пас ба мусибат гирифтор шудани мусалмон раҳмат ва хайре аз ҷониби Аллоҳ таъоло барои ўст, то инки сабр кунад ва соҳиби савоби бузурге гардад, дар ҳадиси дигаре мефармояд:

عن أبي هريرة - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم -: "من يرد الله به خيرا يصب منه" رواه البخاري

Аз Абухурайра (р.3) ривоят аст ки Паёмбари Худо фармуд: “Касе, ки Аллоҳ таъоло ба ӯ хайр бихоҳад ӯро ба мусибате гирифтад месозад”. (Бухорӣ)

Пас ба чунин хулоса мерасем, ки мусалмони бо имон ва инчунин мусалмони қавӣ ҳамон касе аст, ки ҳангоми ғазаб ва мусибат сабр карда ва розигии Аллоҳ таъолоро талаб кунад, чуноне Паёмбари Худо мефармояд:

عن أبي هريرة - رضي الله عنه - أن رسول الله - صلى الله عليه وسلم قال: "ليس الشديد بالصرعة، إنما الشديد الذي يملك نفسه عند الغضب" متفق عليه.

Аз Абухурайра (р.3) ривоят аст ки Паёмбари Худо фармуданд: “Қувватманд касе нест, ки гуштии бисёр бигирад ва дигаронро мағлуби худ созад, балки қудратманд касе аст, ки ҳангоми ғазаб бар нафси хеш тассалут дошта бошад”. (Муттафақун алайҳи)

Аллоҳ таъоло мо бандагони заъифатро аз ҷумлаи сарбқунандагони дар роҳи худ бигардон.